

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10600

гр. София, 20.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 179 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА**

като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА** Гражданско дело № 20231110101567 по описа за 2023 година

В изпълнение на разпоредбата на чл. 140 от ГПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 24.04.2023 г. от 10,00 часа, за когато да се призоват страните.

Съдът, след като констатира, че исковата молба е редовна, а предявените искове – допустими, на основание чл.146, ал.1 във вр. с чл.140 от ГПК, изготви **следния проект за доклад по делото**:

Предявен е иск с правно основание чл. 222, ал. 3 КТ от Й. Г. А. срещу „Б.....“ ЕАД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **11 658,00 лева**, представляваща обезщетение за придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, ведно със законната лихва върху сумата, считано от дата на предявяване на исковата молба 11.01.2023 г. до окончателно изплащане.

Ищецът твърди, че с ответното дружество са се намирали в трудово правоотношение съгласно заповед № 694/15.08.1984 г. по силата на което бил назначен на длъжност „шофьор“. Трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание заповед № РД – 02-49/09.04.2019 г., която ищецът обжалвал и с решение № 49618 от 24.02.2020 г. по гр.д. № 33938/2019 г. по описа на СРС, 68-ми състав, потвърдено с решение № 260774 от 02.03.2022 г. по гр.д. № 6968/2020 г. по описа на СГС, IV „в“ състав, заповедта била отменена. С цитираното решение, ищецът сочи, че уволнението му е било отменено, както и че е бил възстановен на работа. Излага, че решението е влязло в сила на 04.05.2022 г., към който момент вече бил придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и не се възползвал от възможността да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност. Ищецът поддържа, че с отмяната на незаконосъобразната заповед за прекратяване

на трудовото правоотношение, се счита че то не е било прекратявано, респ., че осигурителният и трудов стаж не са били прекъсвани. Поддържа, че съгласно чл. 325, ал. 1, т. 2 от КТ, ако работникът не се яви в срока по чл. 345 от КТ да заеме определената длъжност, то трудовото правоотношение се счита прекратено по силата на закона, следователно трудовото му правоотношение с ответното дружество се считало прекратено през 2022 г., т.е. след като е придобил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Сочи, че в чл. 49, ал. 1 от Колективен трудов договор от 17.04.2018 г., по който ответното дружество било страна, е предвидено обезщетение за работниците и служителите, придобили право на пенсия и осигурителен стаж и възраст по реда и условията на чл. 222, ал. 3 и ал. 4, във вр. с чл. 228, ал. 2 от КТ. Излага, че КТД е сключен с представителите на синдикалните организации, включително и КНСБ. Съгласно чл. 49, ал. 1, т. 5 от КТД, служителите на „Б.....“ ЕАД и нейните структури, на които било правоприменник и ответното дружество, имат право на обезщетение при пенсионирането си, ако имат непрекъснат трудов стаж над 30 години. Сочи, че КТД има действие спрямо синдикалните членове на организацията, които са го подписали, а като член на РУ Запад КНСБ за него също било налице право да претендира обезщетение по чл. 49, ал. 1, т. 5 от КТД, тъй като имал над 30 години непрекъснат трудов стаж при ответното дружество. Съгласно посочена разпоредба, ищецът сочи, че на работник/ служител се дължи brutното трудово възнаграждение за 12 месеца. Твърди, че последното получено от него brutно трудово възнаграждение за м.02.2019 г., било в размер на 971,50 лева. твърди, че е изпратил молба до ответника, получена от последния на 10.06.2022 г., с която го уведомил за настъпилите основания да му бъде заплатено обезщетение по сключения КТД и посочил банкова сметка, но таква не постъпило. При тези твърдения моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявеният иск се оспорва като неоснователен. Ответникът сочи, че Колективният трудов договор, сключен между представители на синдикатите /СФС, ФС „Подкрепа“ и ДСС/ и работодателя „Б.....“ ЕАД, е със срок на действие от 2 години – от 01.04.2018 г. до 01.04.2020 г. Поддържа, че съгл. § 3 от Заключителните разпоредби на процесния КТД, всички договорености имат действие спрямо членовете на СФС, ФС „Подкрепа“ и ДСС и присъединилите се, нечленуващи в синдикална организация членове. Нечленуващите в синдикална организация твърди, че се присъединявали съгл. чл. 57, ал. 2 от КТ при следните условия: **а/** писмено заявление до работодателя и изразено желание за присъединяване и **б/** вноса в размер на 15 % от МРЗ за дружеството за всяка година от срока на действие на договора. Поддържа, че решението, с което е отменена заповедта за уволнение на ищеца, е влязло в сила на 04.05.2022 г. и ищецът бил възстановен на длъжността, която е заемал „шофьор пощенски автомобил“ в СЗ „Автобаза“ към РУ „Западен регион“. Сочи, че съгласно чл. 345, ал. 1 КТ при възстановяване на работник/служител на работа, то същият може да я заеме в двуседмичен срок от получаване на съобщението, което в случая не било сторено, поради което и трудовото правоотношение се прекратявало автоматично и не било необходимо издаване на нарочна заповед за прекратяване. Твърди, че при прекратен договор, ищецът е подал молба за пенсиониране до ТП на НОИ – София град, поради което

нямал право на обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ. Освен това към момента на прекратяване на трудовото правоотношение, ищецът не бил придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, т.к. не отговарял на условията. Излага твърдения в насока, че не са налице предпоставките за изплащане на обезщетение. На последно място сочи, че от датата на уволнението – 09.04.2019 г., ищецът не е внасял парични вноски като член на КНСБ, нито като присъединил се член към КТД от 2018 г. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

По исковете:

Предявеният иск е допустим.

УКАЗВА на ищцовата страна, че в нейна тежест е да докаже по делото следните обстоятелства: че процесното трудово правоотношение е било прекратено след като е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанията за прекратяване, както и че е работил при същия работодател през последните 10 или повече години от трудовия му стаж; размера на обезщетението.

УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да докаже възраженията си, както и изплащане на обезщетението по чл. 222, ал. 3 КТ, в случай че твърди такова.

ОТДЕЛЯ за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че страните са се намирали в трудово правоотношение, съгласно заповед № 694/15.08.1984 г. по силата на което ищецът е бил назначен на длъжност „шофьор“; че трудовото правоотношение между страните е било прекратено на основание заповед № РД – 02-49/09.04.2019 г., която ищецът е обжалвал и с решение № 49618 от 24.02.2020 г. по гр.д. № 33938/2019 г. по описа на СРС, 68-ми състав, потвърдено с решение № 260774 от 02.03.2022 г. по гр.д. № 6968/2020 г. по описа на СГС, IV „в“ състав, е била отменена обжалваната заповед.

По доказателствените искания:

Представените от страните писмени документи следва да бъдат допуснати като доказателства.

ПРИЕМА за разглеждане предявения иск.

ДОПУСКА представените от страните документи като доказателства по делото.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията, ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри, ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните препис от настоящото определение, като съдът им **УКАЗВА**, че могат най-късно в първото по делото заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални

действия в тази връзка.

В случай, че в този срок страните не представят писмени доказателства или не поискат допускането на гласни доказателствени средства за установяване на обстоятелствата, относно които съдът в писмения доклад е констатирал, че не сочат доказателства, те губят възможността да направят това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

УКАЗВА на ищеца, че ако напусне адреса си и в търговския регистър не е вписан новия му адрес, всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се считат за редовно връчени.

УКАЗВА на ищеца, че ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Ако ищецът предяви отново същия иск, може да използва събраните доказателства в новото дело само ако за тяхното повторно събиране има трудно преодолима пречка.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____